

Dosarul nr. 3r-303/23
2-20041624-01-3r-16112023

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca)

DECIZIE

15 mai 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența
Președinte, judecător
judecătorii

Stela Procopciuc
Ion Malanciuc
Diana Stănilă

examinând recursurile depuse de Ludmila Ouș, Svetlana Balmuș și de avocatul Olesea Doronceanu și de avocatul Olesea Doronceanu, în interesele Ludmillei Ouș și Svetlanei Balmuș,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Completul de examinare a contestațiilor de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, terț Ion Pleșca cu privire la anularea deciziei Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 23/5 din 16 iulie 2020, prin care s-a restituit contestația depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020, prin care au fost respinse contestațiile declarate de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș și anularea deciziei Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 de respingere a sesizărilor înaintate de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, cu remiterea către Inspecția Judiciară pentru o nouă verificare în fond a sesizărilor și actelor prezentate, anularea pct. 56, 75, 85, 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului Disciplinar, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018,

împotriva încheierii din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș,

c o n s t a t ă :

La data de 06 aprilie 2020, Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, reprezentate de avocatul Veronica Mihailov-Moraru au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Completul de examinare a contestațiilor de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la anularea

hotărârii Colegiului Disciplinar nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020 și a deciziei Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 (f.d. 5-35, 40-69, 72-86, Vol. I).

În motivarea acțiunii reclamantele au invocat că, la data de 15 iulie 2019, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, a parvenit Memoriul adresat de Ministrul Afacerilor Interne, pe marginea sesizării înaintate de judecătorii în demisie Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, prin care s-a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, înregistrată ca sesizare la data de 16 iulie 2019.

Au indicat că, la data de 22 iulie 2019, în adresa Inspecției Judiciare, a parvenit extrasul din procesul-verbal nr. 3 din 16 iulie 2019 al Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care Inspecția Judiciară a fost sesizată în vederea verificării circumstanțelor invocate în cadrul emisiunii televizate din 11 iulie 2019, difuzată de postul de televiziune ”TV8”, de către judecătorii în demisie a Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole și Ludmila Ouș, ce se referă la acțiunile lui Ion Pleșca, ex-președinte al Curții de Apel Chișinău.

Au menționat reclamantele că, Inspecția Judiciară, la data de 29 iulie 2019, s-a autosesizat, iar prin dispoziția inspectorului-judecător principal din 16 iulie 2019, sesizarea a fost repartizată pentru examinare.

Au invocat că, la data de 23 iulie 2019, prin prisma art. 23 alin. (12) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, s-a dispus prin rezoluție pornirea procedurii disciplinare în privința ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, în baza art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, iar la data de 20 septembrie 2019, Inspecția Judiciară a emis decizia nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019, prin care s-a respins ca neîntemeiată sesizarea declarată de judecătorii în demisie Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca.

Nefiind de acord cu decizia inspectorului-judecător nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019, la data de 02 noiembrie 2019, de către Ludmila Ouș a fost depusă contestație, iar ulterior la 03 ianuarie 2020 și de către Svetlana Balmuș.

Urmare a contestațiilor depuse, la data de 31 ianuarie 2020, Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, a emis hotărârea nr. 17/1, prin care s-au respins contestațiile declarate de către judecătorii în demisie Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019, de respingere a sesizării acestora privind faptele ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, care pot constitui abateri disciplinare.

Reclamantele au considerat că, hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020, și decizia Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 de respingere a sesizărilor înaintate de judecătorii în demisie Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, ca fiind ilegale în fond, emise contrar prevederilor legii, fapt care, conform art. 141 și 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, constituie temei pentru anularea acestora, or, hotărârile contestate nu sunt motivate și nici nu conțin nici un motiv întemeiat de fapt și de drept, care ar justifica

respingerea contestațiilor cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca pentru acțiunile ilegale comise și abaterile menționate, menționând totodată că, ambele hotărâri nu sânt întemeiate în fapt și de drept, pe motive justificate de respingere, nu fac analiza argumentelor expuse pe larg de solicitante și nici nu s-a verificat multitudinea de probe prezentate.

Reclamantele au susținut că, hotărârile emise denotă o interpretare eronată unilaterală a legii în raport cu circumstanțele faptice și probelor prezentate, ducând la violarea drepturilor fundamentale și intereselor legitime ale reclamantelor la o procedură echitabilă de apărare a drepturilor, care au avut de pățimit în urma acțiunilor abuzive ale ex- președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca pe timpul exercitării de către reclamante a funcției de judecător, contrar interzicerii prin lege a oricăror imixțiuni și influențe asupra judecătorilor și actului de justiție.

Au relatat că, în baza sesizărilor subsemnatelor și procesului-verbal nr. 3 din 16 iulie 2019, al Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a sesizat Inspekția Judiciară, în vederea verificării circumstanțelor invocate în cadrul emisiunii televizate din 11 iulie 2019 difuzată pe postul de televiziune ”TV8”, de către judecătorii în demisie a Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole și Ludmila Ouș, ce se referă la acțiunile lui Ion Pleșca, ex-președinte al Curții de Apel Chișinău, inspectorul-judecător urma să verifice acțiunile ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca privind constatarea săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, pentru imixtiunea în activitatea de înfăptuire a justiției de către un alt judecător și sub aspectul art. 4 alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, privind abaterea disciplinară, comisă de președinții instanțelor judecătorești pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere sau necorespunzătoare, fără o justificare rezonabilă, a atribuțiilor stabilite de art. 161 din Legea nr. 514-XIII din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească și dacă aceasta a afectat activitatea instanței.

În aceeași ordine de idei au indicat că, din sesizarea judecătorilor în demisie, notele explicative și materialele anexate la sesizare, precum și din contestații, procesele-verbale de audiere a martorilor Dorina Plucci și Iuliana Pascal, se demonstrează cu certitudine că, ex-președintele Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, pe toată perioada activităților în calitate de judecători la Curtea de Apel Chișinău, folosindu-se de funcția de președinte al instanței ocupată, prin abuz de serviciu, imixtiune, amestec în actul de justiție, se implica ilegal în examinarea unor dosare de rezonanță, inclusiv cu caracter politic.

Reclamantele au susținut că, toate faptele, probele și detaliile indicate, nu au fost verificate de către Inspekția Judiciară și nici de Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, or, judecătorul-inspector și membrii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, urmau să verifice amplu toate detaliile și faptele prin audierea altor colegi judecători.

Reclamantele au considerat că, inspectorul-judecător, contrar prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, nu a întreprins toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate în sesizare și a stabili existența sau inexistența elementelor faptei care constituie abatere disciplinară. Or, inspectorul-judecător și membrii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului

disciplinar, urmau să verifice acțiunile ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, sub aspectul constatării săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, conform căruia, constituie abatere disciplinară imixtiunea în activitatea de îndeplinire a justiției de către un alt judecător în toate dosarele expuse în sesizare, iar în baza art. 4 alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, inspectorul-judecător și membrii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar urmau să verifice acțiunile ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, dacă constituie abatere disciplinară comisă de președinții instanțelor judecătorești neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere sau necorespunzătoare, fără o justificare rezonabilă, a atribuțiilor stabilite de art.161 din Legea nr. 514-XIII din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească și dacă aceasta a afectat activitatea instanței.

Au reiterat că, nici în decizia Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 și nici în hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020, nu s-au expus și nici nu au motivat în vreun fel, faptele expuse, abaterile disciplinare admise de către ex-președintele Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, prevăzute de art. 4 alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, or, membrii completelor de examinare a contestațiilor în acest caz urmau să solicite Inspecției Judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și colectarea unor documente și probe noi, în baza art. 28 alin. (2) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014.

Reclamantele au menționat că, inspectorul-judecător și membrii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, superficial au examinat și verificat faptele expuse în sesizare, făcând o concluzie pripită, luând la bază în exclusivitate cele relatate (declarativ, fără substrat) de Ion Pleșca, în opinia sa, precum că, toate referințele cu privire la imixtiune, abuz și sau alte ilegalități atribuite ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, le califică ca fiind cel puțin aberante și fiind rezultatul unei strategii de apărare defectuoasă, în scopul victimizării, menite să schimbe accentele de pe situația în care s-au pomenit judecătorii în demisie.

Au relevat că, atât inspectorul-judiciar cât și membrii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, nu au verificat în esență acele abateri disciplinare comise de Ion Pleșca, și relatate în sesizări, dar s-au mărginit la indicarea formală a unor informații inutile, fără a verifica și constata abaterile disciplinare comise de ex-președintele Ion Pleșca, care sânt inadmisibile în sistemul judecătorec, ne fiind clar, cine și în ce mod a verificat faptele.

Au atenționat că, la caz, prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar în aprecierea Completului de examinare a contestațiilor pct. 7, se constată examinarea defectuoasă și faptul indicării de către inspectorul-judecător a unor date eronate care nu corespund adevărului, în decizia nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019.

Astfel, reclamantele au menționat că, inspectorul-judecător la examinarea sesizării enunțate, a dat dovadă de subiectivism, părtinire și lipsă de viziune, deoarece nu a utilizat toate pârghiile și metodele posibile în stabilirea adevărului. Or, adevărul este bine cunoscut, însă nu face bine celui vizat și prin urmare, contrar

prevederilor art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, inspectorul-judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea, nu și-a îndeplinit obiectiv și în mod complet obligațiile prevăzute la lit. a), de a întreprinde toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și a stabili existența sau inexistența elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară; c) să întocmească dosarul cauzei disciplinare care include sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare, opinia scrisă a judecătorului subiect al sesizării, precum și toate materialele și alte probe obținute în urma verificării; d) să examineze admisibilitatea sesizării pentru pornirea procedurii disciplinare, cu încadrarea juridică a faptelor invocate în sesizare, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. e) să transmită dosarul disciplinar colegiului disciplinar și să susțină raportul cu privire la rezultatele cercetării disciplinare.

Cu referire la art. 23 alin. (3) lit. a), b), c), d) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, reclamantele au considerat că, la caz în procesul de verificare a sesizării, inspectorul-judecător nu a valorificat examinarea multi-aspectuală a sesizărilor prin efectuarea de copii de pe documentele relevante, inclusiv din dosarele la examinarea cărora se afirmă că, au fost comise faptele descrise în sesizare; solicitarea altor informații necesare de la președintele instanței și alți judecători de la instanța în care activează judecătorul vizat în sesizare, precum și de la alte autorități publice, persoane cu funcții de răspundere sau persoane private; solicitarea, în caz de necesitate, persoanei care a depus sesizarea a explicațiilor verbale și înscris, precum și probe suplimentare în legătură cu faptele invocate în sesizare; întreprinderea altor acțiuni necesare (indicate de solicitanți) pentru a demonstra existența sau inexistența elementelor abaterii disciplinare în faptele indicate în sesizare.

Reclamantele au notat că, și Completul de examinare a contestațiilor, care avea rolul de control ierarhic superior de verificare eficientă, a avut o abordare superficială, menținând vătămarea reclamantelor prin actele administrative adoptate cu privire la respingerea contestațiilor depuse și cu ignorarea evidentă a legii.

Urmare a circumstanțelor expuse pe larg și probelor concret indicate, Completul de examinare a contestațiilor prin membrii săi nu au solicitat Inspecției Judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi, astfel încât decizia Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 și hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020, pe lângă faptul că, sânt motivate formal și foarte succint, nu sânt întemeiate pe evaluarea, aprecierea circumstanțelor de fapt constatate, comportamentul defectuos și tendențios al ex-președintelui Ion Pleșca, la înfăptuirea justiției, realizat prin încălcarea intenționată a prevederilor legale, imixțiuni în activitatea de înfăptuire a justiției de către un alt judecător prin prisma prevederilor art. 4 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014, constituind o preluare fidelă a argumentelor expuse de ex-președintele Curții de Apel, vizat în sesizare, argumente care nu corespund realității și nu au fost confirmate documentar.

În același context, reclamantele au reținut că, hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, este nemotivată, în aceasta făcându-se doar o retrospectivă a circumstanțelor de fapt și o mențiune, precum că, sesizările acestora privind faptele ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, care pot constitui abateri disciplinare.

În opinia reclamantelor, constatările expuse de Inspekția Judiciară și ale Completului de examinare a contestațiilor, tratează superficial faptele expuse de o gravitate esențială pentru imaginea justiției în ansamblu, pe lângă ignorarea analizei probelor prezentate, fiind omisă aprecierea circumstanțelor faptice elucidate incontestabil, în mod legal și corespunzător, fapt ce atrage în mod vădit temeuri de anulare a acestora.

Au subliniat că, hotărârile contestate sânt contrare legii și procedurii, nefiind întrunite toate condițiile legale de formă și de conținut, aducând grave atingeri drepturilor și libertăților ex-judecătorilor Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, ca persoane pătimate, ale căror drepturi și libertăți stabilite de legi le-au fost vătămate.

Întrucât acestea au activat în cadrul Curții de Apel, în persecutarea acțiunilor ilegale ale președintelui instanței de apel, Ion Pleșca, s-a atentat grav la principiul independenței și inviolabilității judecătorului, interesului public și transparenței actului de justiție.

Adresându-se organelor administrative, în temeiul legii, reclamantele nu au avut parte de o procedura echitabilă, obiectivă și eficientă la examinarea sesizării și contestației depuse organelor responsabile în vederea constatării, sancționării și curmării acțiunilor abuzive comise, fiind astfel, susceptibile anulării pe motivul ilegalităților menționate, hotărârile adoptate fiind susceptibile nulității pe motivul viciilor deosebit de grave de ignorare evident a informațiilor prezentate suficient de credibile, care trebuiau supuse aprecierii concludente și a tuturor circumstanțelor invocate.

Au invocat că, în baza art. 15 alin. (5) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, ședințele completelor de examinare a contestațiilor sânt închise, și respectiv reclamantele au fost lipsite de posibilitatea legală și efectivă de a se expune, de a se apăra în fața organului administrativ, și acest fapt aduce atingere dreptului la o procedură echitabilă, fapt ce le îngreădește accesul efectiv la justiție și calea unui control judiciar.

Respectiv, respingerea prin hotărâre definitivă, a contestației depuse Completului de examinare a contestațiilor, prezintă o îngreădire a accesului la justiție și anume dreptului de a contesta decizia cel puțin printr-un control efectiv separat și jurisdicțional.

În contextul hotărârii Curții Constituționale nr. 13 din 14 mai 2018, prin care s-au declarat neconstituționale unele prevederi ale art. 25 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, se contestă, inter alia, atunci când circumstanțele de fapt și de drept au fost apreciate eronat, prejudiciindu-se fondul cauzei.

La data de 06 aprilie 2020, reclamantele Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, au depus o cerere suplimentară, indicând motive suplimentare întru susținerea acțiunii

depuse, specificând suplimentar că, Inspekția Judiciară și Completul de examinare al contestațiilor, au tratat superficial faptele expuse de o gravitate esențială pentru imaginea justiției în ansamblu și pe lângă ignorarea analizei probelor prezentate, au omis a da apreciere circumstanțelor faptice elucidate incontestabil în mod legal și corespunzător, fapt ce atrage în mod vădit temeiuri de anulare a acestora.

La data de 14 decembrie 2020, reclamantele au depus o cerere prin care au formulat o pretenție suplimentară, solicitând anularea pct. 48, 56, 75, 85, 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș împotriva Inspekției Judiciare și Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020, deciziei Inspekției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 și pct. 48, 56, 75, 85, 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 (f.d. 38-47, Vol. II).

Prin decizia din 07 iulie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul depus de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, reprezentate de avocatul Veronica Mihailov-Moraru. S-a casat încheierea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza la Curtea de Apel Chișinău pentru judecarea acțiunii (f.d. 112-118, Vol. II).

Prin Încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, s-a atras în proces, în calitate de terț, ex-președintele Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca (f.d. 42-45, Vol. III).

La data de 24 februarie 2022, Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, reprezentate de avocatul Olesea Doronceanu au depus cerere de concretizare și majorare a pretențiilor din acțiune, prin care au solicitat anularea deciziei Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 23/5 din 16 iulie 2020, prin care s-a restituit contestația depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș și s-a menținut hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020; anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020, prin care au fost respinse contestațiile declarate de judecătorii în demisie, Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș; anularea deciziei Inspekției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 de respingere a sesizărilor înaintate de judecătorii în demisie Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, adresată Ministerului Afacerilor Interne și remisă pentru examinare conform competenței, înregistrată la data de 16 iulie 2019 și autosesizarea Inspekției Judiciare vizavi de cele relatate în cadrul emisiunii TV cu Natalia Morari "Politica", în vederea verificării unor informații privind tragerea la răspundere disciplinară a ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, înregistrată la 29 iulie 2019, cu remiterea sesizărilor către Inspekția Judiciară pentru o nouă verificare în fond a sesizărilor și a actelor prezentate; anularea în parte a actului administrativ normativ – prevederile pct. 56, 75, 85, 86.1 din Regulamentul

cu privire la activitatea Colegiului Disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 23 noiembrie 2018, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice (f.d. 51-52, Vol. III).

La data de 18 august 2022, Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, reprezentate de avocatul Olesea Doronceanu au depus o altă cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, prin care au reiterat aceleași circumstanțe de fapt și de drept și au susținut aceleași revendicări, menționând în acest sens că, la actele cauzei au fost prezentate suficiente probe care confirmă temeinicia acțiunii în cauză, care atestă cu certitudine suficiența pentru a intenta cauza disciplinară și lipsa temeiurilor de respingere a sesizărilor, or, suportul probator administrat la dosar demonstrează fără echivoc că, ex-președintele Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, a întreprins măsuri ilegale de influențare, presare, intimidare, înjosire și amenințare cu pornirea ilegală și neîntemeiată a dosarelor penale în privința judecătorilor neascultători, cu areștări, punerea căușelor judecătorilor incomozi, care nu se supuneau indicațiilor acestuia (f.d. 105-121, Vol. III).

Prin încheierea din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Completul de examinare a contestațiilor de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, terț Ion Pleșca cu privire la anularea deciziei Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 23/5 din 16 iulie 2020 prin care s-a restituit contestația depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.17/1 din 31 ianuarie 2020, prin care au fost respinse contestațiile declarate de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, anularea deciziei Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 de respingere a sesizărilor înaintate de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, cu remiterea către Inspecția Judiciară pentru o nouă verificare în fond a sesizărilor și actelor prezentate, anularea pct. 56, 75, 85, 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului Disciplinar, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 (f.d. 217-232, Vol. III).

La 31 octombrie 2023 și 01 noiembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, și la 01 noiembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, **Ludmila Ouș, Svetlana Balmuș și avocatul Olesea Doronceanu și avocatul Olesea Doronceanu, în interesele Ludmilei Ouș și Svetlanei Balmuș** au depus recursurile împotriva încheierii din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând anularea încheierii contestate, cu pronunțarea unei noi încheieri de admisibilitate și punerea pe rol a cererii de chemare în judecată, cu remiterea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecători (f.d. 2-21, 73-93, 31-49, 51-71, Vol. IV).

În motivarea recursurilor, Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș și avocatul Olesea Doronceanu au invocat că încheierea contestată reprezintă o abordare unilaterală, superficială, părtinitoare, totodată denotă o interpretare eronată a legii în raport cu circumstanțele faptice și probelor prezentate, care duc incontestabil la violarea drepturilor fundamentale și intereselor legitime ale recurentelor cum ar fi accesul

liber la justiție, la o procedură echitabilă de a-si apăra drepturile și care au avut de pățimit urmare a acțiunilor ilegale și abuzive ale ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca pe timpul exercitării de către recurente a funcției de judecător, contrar interzicerii prin lege a oricăror imixțiuni și influențe asupra judecătorilor și actului de justiție. Prin comportamentul abuziv și ilegal a lui Ion Pleșca, reclamantele au fost determinate de a demisiona din funcția de judecător, fiind astfel private de dreptul la muncă.

Recurentele au notat că dreptul, interesul personal vătămat al recurentelor Ludmila Ouș și Svetlana Balmus, în speța dată îl reprezintă dreptul de a munci în condiții libere, corecte, conform legii, cu respectarea demnității umane și dreptul la protecția muncii a recurentelor, consacrat la art. 43 în Constituția, dreptul la respect, la demnitate

Recurentele au indicat că chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.

La data de 16 noiembrie 2023 în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii copia recursurilor depuse de Ludmila Ouș, Svetlana Balmuș și de avocatul Olesea Doronceanu și de avocatul Olesea Doronceanu, în interesele Ludmillei Ouș și Svetlanei Balmuș (f.d. 98, Vol. IV).

Până la data examinării recursurilor depuse de Ludmila Ouș, Svetlana Balmuș și de avocatul Olesea Doronceanu și de avocatul Olesea Doronceanu, în interesele Ludmillei Ouș și Svetlanei Balmuș, Consiliul Superior al Magistraturii nu a prezentat referința.

Conform art. 241 alin. (1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

În conformitate cu prevederile art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat încheierea contestată la 16 octombrie 2023, fiind notificată recurentelor, prin intermediul poștei electronice la data de 24 octombrie 2023, ora 12:24, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 233, Vol. III).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, reprezentate de avocatul Olesea Doronceanu s-au conformat prevederilor legale și au respectat termenul instituit de legiuitor la articolul 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

Prin prisma art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile depuse de Ludmila Ouș, Svetlana Balmuș și de avocatul Olesea Doronceanu și de avocatul Olesea Doronceanu, în interesele Ludmillei Ouș și Svetlanei Balmuș împotriva încheierii din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi respinse cu menținerea încheierii contestate.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

După cum rezultă din actele cauzei, Inspekția Judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii a fost sesizată prin nota informativă, denumită „Memoriu” de către Viceprim ministru – Andrei Nastase, căruia reclamantele Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș s-au adresat cu întreprinderea unor măsuri de rigoare în privința președintelui Curții de Apel Chișinău – Ion Pleșca, în vederea înlăturării lui din funcție și investigării acțiunilor lui manageriale.

Totodată, prin actul de autosesizare Inspekția Judiciară a inițiat controlul informațiilor relatate de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș în cadrul emisiunii cu Natalia Morari ”Politica” de la „TV8”, cu referire la intimidările ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca și influențării lui asupra unor decizii de rezonanță

Prin Decizia Inspekției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 s-a dispus respingerea sesizărilor înaintate de judecătorii în demisie Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, adresată Ministerului Afacerilor Interne și remisă pentru examinare conform competenței, înregistrată la data de 16 iulie 2019 și autosesizarea Inspekției Judiciare vizavi de cele relatate în cadrul emisiunii TV cu Natalia Morari ”Politica”, în vederea verificării unor informații privind tragerea la răspundere disciplinară a ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, înregistrată la 29 iulie 2019.

Prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.17/1 din 31 ianuarie 2020, au fost respinse contestațiile declarate de judecătorii în demisie, Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș.

Prin Decizia Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.23/5 din 16 iulie 2020, s-a restituit contestația depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș și s-a menținut hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.17/1 din 31 ianuarie 2020.

Prin prezenta acțiune concretizată pe parcursul examinării cauzei, reclamantele au solicitat anularea Deciziei Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 23/5 din 16 iulie 2020, prin care s-a restituit contestația depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș și s-a menținut hotărârea Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.17/1 din 31 ianuarie 2020; anularea Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020, prin care au fost respinse contestațiile declarate de judecătorii în demisie, Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș; anularea Deciziei Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 de respingere a sesizărilor înaintate de judecătorii în demisie Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, adresată Ministerului Afacerilor Interne și remisă pentru examinare conform competenței, înregistrată la data de 16 iulie 2019 și autosesizarea Inspecției Judiciare vizavi de cele relatate în cadrul emisiunii TV cu Natalia Morari ”Politica”, în vederea verificării unor informații privind tragerea la răspundere disciplinară a ex-președintelui Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca, înregistrată la 29 iulie 2019, cu remiterea sesizărilor către Inspecția Judiciară pentru o nouă verificare în fond a sesizărilor și a actelor prezentate; anularea în parte a actului administrativ normativ – prevederile pct. 56, 75, 85, 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului Disciplinar, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 23 noiembrie 2018, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

În conformitate cu art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În corespundere cu art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Reieșind din prevederile art. 12 din Codul administrativ, un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În corespundere cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Reieșind din prevederile art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că unul dintre aspectele definiției ale acțiunii în contencios administrativ constă în revendicarea unui drept propriu, afectat de o formă a activității administrative. Prin urmare, acel care inițiază o acțiune în acest sens trebuie să argumenteze și să dovedească, în mod corespunzător din punct de vedere procedural, existența și încălcarea unui drept subiectiv propriu de către activitatea administrativă contestată sau de refuzul autorității administrative de a soluționa în mod legal o cerere.

În această perspectivă, instanța de recurs reține că pentru ca o acțiune în contencios administrativ să fie considerată admisibilă, este necesar ca reclamantul să facă dovada revendicării unui drept subiectiv afectat. O astfel de acțiune nu va trece testul de admisibilitate conform articolului 207 din Codul administrativ în absența unei revendicări clare a unui drept subiectiv.

La rândul său, articolul 17 din Codul administrativ se aplică oricărui drept subiectiv reglementat de normele dreptului material. Aici, dreptul substanțial definește situațiile juridice subiective care caracterizează statutul juridic al persoanelor implicate, în timp ce dreptul procedural stabilește modalitățile și procedurile de protejare a acestor drepturi subiective conform dispozițiilor legale.

Este cert că, din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), 17 și 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, rezultă că, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, implică

existența obligatorie a două condiții, și anume existența vătămării unui drept recunoscut de lege a reclamantului și vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Revendicarea unui drept trebuie să rezulte din argumentele prezentate în acțiunea depusă, prin care se demonstrează afectarea dreptului personal. Expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ, precum „drept vătămat” și „încălcarea unui drept al său”, se referă la drepturi subiective concrete și nu includ drepturile prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, sau acțiunile populare. Este necesar ca reclamantul să prezinte argumente clare și concrete privind afectarea dreptului său propriu într-un mod real și direct.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ se referă la respectarea strictă a unor criterii legale și procedurale care trebuie îndeplinite pentru ca acțiunea să fie acceptată și examinată de instanța de judecată. Aceste criterii pot varia în funcție de legislația aplicabilă și de specificul fiecărui caz, dar în general includ următoarele aspecte: calitatea procesuală, interesul legitim, respectarea termenelor și procedurilor legale, claritatea și specificitatea cererii, fondul de drept.

Astfel, pentru ca o acțiune în contencios administrativ să fie considerată admisibilă, trebuie să îndeplinească criteriile legale și procedurale aplicabile în funcție de fiecare caz în parte.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că interesul legitim reprezintă un aspect crucial în procesul de contencios administrativ, reprezentând un criteriu esențial pentru admisibilitatea acțiunii. Acest concept se referă la capacitatea reclamantului de a demonstra că are un interes direct și legitim în contestarea unui act administrativ sau a unei decizii luate de o autoritate publică.

Pentru a fi considerat legitim, interesul reclamantului trebuie să fie real, concret și să fie afectat în mod direct de actul administrativ contestat. Este important de menționat că interesul legitim nu poate fi bazat pe speculații sau pe simple bănuieli. Trebuie să existe dovezi clare și convingătoare care să demonstreze că drepturile sau interesele reclamantului au fost afectate în mod real și direct de acțiunea administrativă contestată.

În acțiunea de contencios administrativ, depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș nu s-a indicat în mod explicit vreun drept personal afectat de actele administrative contestate. În același timp, adoptarea actelor contestate de către Inspekția Judiciară, Colegiul disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii nu a dus la încălcarea drepturilor sau libertăților personale ale acestora.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că întru justificarea interesului propriu vătămat prin actele administrative contestate reclamantele invocă dreptul la muncă, dreptul la respect și demnitate, interesul public și transparența în actul de justiție.

Conform art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire a răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi înaintată de persoana ale cărei

drepturi au fost încălcate ca urmare a faptei comise de judecător sau o altă persoană care poate invoca un interes legitim.

La rândul său, prevederile statuate în norma citată supra reflectă că legiuitorul a optat pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, cu implicarea revendicării unui drept subiectiv public al reclamantului prin acțiune administrativă, și nu pentru un contencios obiectiv de legalitate, fapt care exclude înaintarea unei acțiuni populare în contencios administrativ „*actio popularis*”. Prin urmare, invocarea acționării în interesul public nu-și are loc. Iar, înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) din Codul administrativ indică clar că, pentru a fi admisibile, aceste acțiuni trebuie să îndeplinească condițiile specificate mai sus.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție statuează că prevederile legale pre-citate, interzic apriori și inter alia înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică *actio popularis*.

Mai mult, cu toate că invocă încălcări ale drepturilor sale, reclamantele Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș nu au adresat personal o sesizare la Consiliul Superior al Magistraturii, deci invocă un drept iluzoriu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că, deși reclamantele pretind asupra încălcării dreptului la muncă, acestea au omis să descrie în detaliu care ar fi acțiuni sau circumstanțele care au condus la o asemenea încălcare. Prin urmare, argumentul invocat de către Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș este unul declarativ.

La fel, pornind de la specificul funcției deținute de către Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, acestea aveau obligația pozitivă de a acționa prompt în vederea protejării actului justiției, astfel, argumentul reclamantelor că li s-a încălcat dreptul la muncă nu mai este aplicabil în cazul din speță.

Or, indiferent de tipul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cazul acțiunii de control normativ, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său care a fost vătămat, în caz contrar acțiunea fiind declarată inadmisibilă.

Instanța de recurs învederează că aceeași regulă privind invocarea și probarea dreptului personal vătămat se aplică și în cazul contestării actului administrativ normativ.

Potrivit pct. 56, 75, 85 și 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018, ședințele completelor de contestație sunt închise. Procedura în fața completului de contestație este scrisă. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

Astfel, nici pretenția cu privire la anularea în parte a prevederilor Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018, referitoare la reglementările punctelor 56, 75, 85 și 86.1, reclamantele Ludmila Ouș

și Svetlana Balmuș nu au indicat dreptul personal vătămat în prevederile contestate al Regulamentului, conform art. 17 din Codul administrativ. Or, norma nominalizată statuează expres că actele administrative trebuie contestate de către persoanele interesate cărora le sunt direct încălcate anumite drepturi și libertăți prevăzute prin lege.

Așadar, referitor la pretenția înaintată de reclamantele Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș privind anularea în parte a prevederilor Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018, mai precis reglementările prevăzute la punctele 56, 75, 85 și 86.1, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că aceasta nu îndeplinește cerințele de admisibilitate. Prin urmare, Curtea de apel Chișinău întemeiat a declarat inadmisibilă și această pretenție conform prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Recapitulând esența speței, instanța de recurs reține că pentru ca o acțiune să fie considerată admisibilă în categoria acțiunilor în contencios administrativ conform art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, trebuie să fie îndeplinite condițiile specificate de lege.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acțiunea în contencios administrativ introdusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș nu corespunde cerințelor procedurale necesare pentru a fi considerată admisibilă. Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău întemeiat nu a examinat și nu a soluționat aspectele de fond ale cauzei în contencios administrativ. Acest lucru se datorează respectării principiilor legale, conform cărora aspectele procedurale trebuie soluționate înaintea abordării fondului unei acțiuni în contencios administrativ.

În cadrul unui proces de revendicare a unui drept, este esențial ca persoana care face această revendicare să demonstreze că are un interes legitim personal și că este direct afectată de acțiunile sau deciziile instituției vizate.

Absența unei astfel de calități procesuale sau a interesului legal propriu poate duce la inadmisibilitatea cererii sau contestației în cadrul procesului. Or, pentru a avea dreptul de a revendica un anumit drept în instanță, persoana trebuie să aibă un fundament legal solid care să susțină revendicarea sa și să justifice solicitarea sa în raport cu acțiunile sau deciziile contestate.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Așadar, argumentele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate și nu constituie temei de anulare a încheierii recurate, care este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul art. 6 din CEDO.

În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră corectă soluția Curții de Apel Chișinău privind declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de Ludmila Ouș, Svetlana Balmuș și de avocatul Olesea Doronceanu sunt neîntemeiate, Completul de judecată

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile acestora și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se resping recursurile depuse de Ludmila Ouș, Svetlana Balmuș și de avocatul Olesea Doronceanu și de avocatul Olesea Doronceanu, în interesele Ludmillei Ouș și Svetlanei Balmuș.

Se menține încheierea din 16 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Completul de examinare a contestațiilor de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, terț Ion Pleșca cu privire la anularea deciziei Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 23/5 din 16 iulie 2020, prin care s-a restituit contestația depusă de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 17/1 din 31 ianuarie 2020, prin care au fost respinse contestațiile declarate de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș și anularea deciziei Inspecției Judiciare nr. 778s-837 p/m din 20 septembrie 2019 de respingere a sesizărilor înaintate de Ludmila Ouș și Svetlana Balmuș, cu remiterea către Inspecția Judiciară pentru o nouă verificare în fond a sesizărilor și actelor prezentate, anularea pct. 56, 75, 85, 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului Disciplinar, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă